

Tézis

A TÓNUS címmel készülő sorozat koncepciója nem csak gondolati hanem a formai összegzés kísérlete.

Az ismétlődést tudatosan központban tartó tanulmányaim a geometriától a természettudományokon , a filozófián a zeneiség alapvető kérdésein keresztül a vallásig, mindig az ember személyes kozmikus jelenlétét vizsgálta.

Az ismétlődés számomra a megértés és befogadás ritmusát igyekszik követni.

Gyakorlatban és elméletben egyaránt.

A tanulmányok egyik legfontosabb mértékadója az időhasználattal fenntartott kapcsolatom.

Amíg a korábbi évek képei a felfedezés jelentőségére épített ebben a munkában a megkomponáltság, a tudatos szerkesztés az általam kiválasztott személyek "belső képeinek" reprodukciójának segítségével értelmezi a külvilágot.

A tónus ebben az esetben egyesíti a zenei hangsúlyokat és a vizualitáshoz köthető téziseket. A komponáltság szerepe oldottabbá és árnyaltabbá válik és kapcsolatot teremt a profán és a szent időfelfogás között. Munkám során az átlépés a profán ióból és szférából a szentbe az ismétlés által valósul meg. A tudatos ismétlés jelentősége a portrék és a tájak kapcsolatának keresésében a személyes jelenlét szerepének mélyebben rejtőzködő összefüggéseire próbál rávilágítani a fotográfia egyedi formanyelvét felhasználva.

A sorozat a jól felismerhető látványok felszínén történő értelmezésénél tovább merészkedik.

Kánont teremt és a jelentés tónusaira épít. Keresi a belső összefüggéseket. Vizuális szabályrendszereket keres és a látvány segítségével az értelem helyes használatának alapelveit kívánja értelmezni.. (Szabályokat állít föl és cáfolja azok létjogosultságát.)

Összegezi a (belső és külső) látvány egymáshoz viszonyított harmonikus arányát.

A látványt a hangzás komponáltságához hasonlítja, a tónusait szinkronba helyezi és ellenpontokat keres, ritmust teremt és ismétel.